

осемнадесатаго вѣка фанаха да са паватъ изъ Болгаріа рѣкописны книги на лощена (*гладка) хартіа и на Ново-Болгарскій языкъ. Ниѣное содержаніе е' повече отъ повчителны преводе Святыхъ Отцевъ.

Нѣколко такива рѣкописны книги, дѣто ги намѣрихъ азъ съ голѣмъ трудъ, не найдохъ нищо постоянно (*здорово, или вѣрно) въ правописаніи.

Колкото за Болгарскій Народъ, то можеше да са надѣа человекъ, че Терновское Патріаршество ще направи въ свои Епархїи Народны Оучилища, и Оученьи Болгаре ще сочинатъ за нихъ добры Бѣвбаре и Грамматикисосъ Критикваніе *).

Но сдѣчиса инакъ. Цареградскій Патріархъ Самуилъ искалъ и добылъ отъ слабаго Святанина Селима Третіаго, да са оуничтожи (*разваали, отмахне, или вдигне) Терновское Патріаршество, а Болгарскіа Епар-

*) Критикваніе греч. ще да каже разсѣжденіе, или просто сѣжденіе.